

paa Rug er altsaa 19 Kr. 50 Øre, men det viser sig ifølge en Notering i Bladet „Børsen“, at grovt Rugklid noteres til 22 Kr. 50 Øre, og endvidere, at ublandet Rugsigtemel noteres til 35 Kr. Nu bliver der almindeligvis af 100 kg Rug 25—30 pCt. Klid og 70—75 pCt. Rugmel. Regner man nu med 30 pCt. Klid og 70 pCt. Rugmel, vil der altsaa af 100 kg Rug, som koster 19 Kr. 50 Øre, udbringes Klid for 6 Kr. 75 Øre og Rugmel for 24 Kr. 50 Øre. Det vil altsaa sige, at den Rug, man højest maa tage 19 Kr. 50 Øre for, udbringes til 31 Kr. 50 Øre. Hvis altsaa Maksimalprisen er 19 Kr. 50 Øre, men det, Melet udbringes til, er 24 Kr. 50 Øre, kunde det jo hændes, at naar Landmændene ser det, kunde de finde paa at sige til Møllerne: Hør nu lidt, gode Mand, naar du nu faar 24 Kr. 50 Øre for det Mel, vi leverer dig Rug til, vilde det dog vel være billigt, at vi fik Klidet til en mindre Pris eller maaske helt gratis. Ja, der vilde ikke være det mindste i Vejen for, at en Mand selv lader sin Rug formale og maaske lader det halve blive til Klid og det andet halve til Rugsigtemel. Det er jo ret vilkaarligt, om man lader mere eller mindre blive siddende paa Skallen, og man kan selvfølgelig male det saaledes, at der bliver 25 pCt. Klid, man kan male det saaledes, at der bliver 30 pCt. Klid, og man kan male det saaledes, at der bliver 50 pCt. Klid. Jeg peger paa dette Forhold, fordi det viser sig jo, at denne Maksimalpris ogsaa paa dette Omraade i højeste Grad vil være uheldig i sine Virkninger.

Jeg spurgte den højtærede Indenrigsminister, om Regeringen vilde medvirke til, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Verderingskommissionen havde handlet i Overensstemmelse med Grundlovens § 82, kunde komme for Domstolene. Jeg fik ikke noget klart Svar derpaa, og jeg vil gerne stille Spørgsmaalet igen. Jeg synes, det vilde være i alle Parters Interesse, om det kunde ske, saa vi fik klaret netop dette Spørgsmaal, om der er handlet i Overensstemmelse med Grundlovens § 82 eller ej.

Den højtærede Indenrigsminister har under denne Sags Forhandling forsøgt adskillige Udfald imod mig. Han har fremstillet mig som en Mand, der ikke havde været loyal overfor Andenmand, der havde givet mig Oplysninger. Han har beskyldt mig for, at jeg ikke var vederhæftig. Han har beskyldt mig for, at jeg havde modsat mig, at Regeringen købte Korn dels i Udlandet, dels her i Landet. Jeg har tilbagevist disse Angreb, og jeg har ogsaa under

denne Tilbagevisning brugt ret skrappe Udtryk overfor den højtærede Indenrigsminister. Det er nu en Gang min Natur, at jeg ikke saa godt kan modtage et Slag paa det ene Øre og saa vende det andet Øre til, min Natur er tværtimod af den Art, at jeg saa hellere vil forsøge at give et Slag igen. Det tror jeg, den højtærede Indenrigsminister meget vel ved. Men ellers vil jeg hævde, at det er ikke mig, der har bragt den aggressive Tone ind i Debatten. Det er i Virkeligheden den højtærede Indenrigsminister. Naar jeg til Tider er gaaet til noget kraftige Udtryk overfor den højtærede Minister, er det kun som Retorsion overfor de Angreb, han har rettet imod mig.

Nu staar vi altsaa, venter jeg, ved denne Debats Slutning, og det, vi Forespørgere har ønsket, var at bringe Klarhed over Stillingen her i Tinget, Klarhed over Partiernes Stilling til dette Spørgsmaal og Klarhed over Regeringens Stilling. Jeg beklager, at den højtærede Regering stadig holder paa sine Maksimalpriser og ikke vil ophæve dem. Jeg tror, det vil blive meget skæbnesvangert, at Regeringen vælger dette Standpunkt, og jeg tror, det vil blive meget dyrt. Det er sikkert klart for alle, at alene Udsigten til Maksimalpris har standset Importen. Vi har ingen Import haft af Brødkorn her til Landet, det vil sige, der er ikke købt noget Brødkorn her til Landet i de sidste 5—6 Uger. Maksimalprisen har endvidere standset Tilførsler til Markedet af den danske Rug, og Maksimalprisen har bidraget, ikke til at sænke Brødprisen, men tværtimod til det modsatte. Maksimalprisen har derfor virket ganske imod sit Formaal, det kan man se allerede nu.

Den højtærede Indenrigsminister nævnte i Gaar, at han havde faaet en Erklæring fra Rugbrødsfabrikanterne, hvori de gav Tilsagn om, at de igen vilde nedsætte Brødprisen med 4 Øre for et 8 Punds Rugbrød. Den højtærede Indenrigsminister læste denne Erklæring op, og jeg syntes at spore gennem den, at der har været ført en Forhandling mellem den højtærede Indenrigsminister og Rugbrødsfabrikanterne, og at der var stillet disse noget i Udsigt til Gengæld for dette Tilsagn om midlertidigt at bringe Brødprisen ned. Jeg kunde tænke mig — og jeg vil spørge den højtærede Minister, om det er Tilfældet —, at det, der er stillet i Udsigt, er, at den Rugbeholdning, Staten ligger inde med, skal overlades de københavnske Rugbrødsfabrikanter til den Pris, Staten